

Усталі

Skryabin (Скрябін)

Не бійся малий, хлопчику мій
Тих дядьків на портретах, що ти бачив в газетах

Не бійся їх – вони старі і хворі
І розум до них не вернеться ніколи, ніколи

Ніколи
Ані усталі

Вони сидять тихенько в своїх кабінетах
Жують беззубим ротом прострочені конфети
Вони не мають часу для нас і для тебе
Вони хочуть спати і можуть вже не встати
Ані усталі, їм не можна йти далі
Вони не мають сили, малий, ані усталі

Ані усталі, усталі, усталі
Вони впали, вони відстали
Ані усталі, усталі, усталі
Вони впали, далеко впали
Усталі, усталі, усталі
Усталі, усталі, усталі
Усталі, усталі

Вони підняли в повітря великий наш літак
А посадити вже не можуть, бо не знають як
Ти не бійся, малий, на твою боці сила
Не ховай до мами в шафу свої нові крила
Ти маєш сісти за штурвал літака
Бо бензин вже на підсосі, а пілотам хана

Ані усталі, усталі, усталі
Вони впали, так низько впали
Ані усталі, усталі, усталі
Вони впали, вони попали
Усталі, усталі, усталі
Усталі, усталі, усталі
Усталі, усталі

Ані усталі, усталі, усталі...